

Antero Nieminen

Kadonneet

Kadonneet

Suuret kiitokset tuesta Suville, tytöille.

Kiitokset Tompalle ja muille tyypeille, jotka tietävät olleensa avuksi projektin edetessä valmiiksi kirjaksi.

Antero Nieminen

Kadonneet

© 2017 **Antero Nieminen**

Oikoluvussa avustanut **Suvi Palin ja Morren maailma**

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-071-3

1.

Tammikuisena iltana pakkasen oli alkanut kiristyä lauhan ajanjakson jälkeen. Lumikerros oli huvennut lähes olemattomiin lämpötilan heitellessä nollan lämpimämmällä puolella. Viisitoista astetta tuntui kahdeltakymmeneltäviideltä asteelta. Hyytävä tuuli puhalsi mereltä Jumalniemeen. Pureva viima pisteli naisen paljailla poskilla. Hän kyykisteli viisi senttisessä lumihangessa täristen kylmästä.

Nainen näki juuri ja juuri likaisten ikkunoiden lävitse. Kellertävän kattolampun loisteessa seisovat miehet loivat tummanpuhuvat varjot auringonpaiseen haalistamiin kirkkaan punaisiin pellavaverhoihin.

Kuolleen omenapuunrungon juurelle pysähtynyt nainen oli seurannut kahden miehen välistä riitelyä kauempaa jo puolisen tuntia. Huutaminen kuului tontin laidalle asti, eikä läheisen automarketalueen liikenteenmelu. Töistä kotiin palaavien väsyneiden ja

vihastuneiden ihmisten torvien toivotus ei peittänyt alleen hermostuneiden miesten tulista keskustelua.

Miehet huusivat toisilleen naisesta. Laiha mies kielsi luisevan hoikkaa miestä koskemasta yhteen tiettyyn naiseen.

Isomman miehen poistuttua ovet paukkuen talosta nainen nousi seisomaan omenapuun alla. Nainen totesi miehen käynnistävän autonsa ja kiihdyttävän pois paikalta.

Nainen laahusti sisällä taloon kipein jaloin. Pitkän matkan käveleminen nopealla vauhdilla oli saanut vasemman nilkan vihoittelemaan. Vanha lihasvamma oli alkanut särkeä kävellessä Kotkansaaresta, Jumalniemeen.

Luiseva mies istui sohvalla kihisten vihaa. Nainen ei tahtonut katsoa miestä suoraan silmiin. Miehen katse oli niin terävä, että se olisi voinut porautua läpi hennosta naisihmisestä.

– Mitä se halusi? nainen kysyi kaataessaan kahvia kuppiin.

Mies ärähti. Aihe ei ollut sellainen, josta mies olisi halunnut keskustella. Nainen vilkaisi miestä hermostuneesti. Mies tajusi, ettei voinut olla kertomatta toisen miehen käynnistä naiselle.

– Sinusta se valitti. Luulee meitin seurustelevan, mies vastasi naureskellen.

– Sanoitko, ettei se pidä paikkaansa.

– Sanoin. Ei se uskonut.

– Vittu!

Toisesta miehestä oli muodostumassa ongelma. Nainen ei halunnut entistä miestänsä pilaamaan hyvin alkanutta uutta elämää. Siitä siasta ei ollut kuin haittaa.

Sohvalla röhnöttävä mies otti pienen lusikan käteensä. Hän kaatoi jauhetta lusikkaan ja lämmitti lusikkaa sytkärillä. Mies teki reilun annoksen heroiinia suoneen pistettäväksi. Nainen otti ruiskun mieheltä jatkaakseen keskustelua miehen kanssa.

– Uhkasi tappaa minut, jos näkee sinut täällä.

– Miehän käyn vain auttelemassa sinua. Niinhän veljesi on toivonut minun tekevän.

– Mie olen ollut paha veljelleni. Silti hän haluaa jelpiä minua.

– Veljesi rakastaa sinua kaikesta huolimatta.

Nainen mietti hetken sanojaan. Hän tökkäsi huu-
meruiskun verisen neulan miehen kyynärvarteen sa-
tojen muiden neulanjälkien sekaan ja painoi ruiskun
tyhjäksi. Mies vaipui onnelliseen tuntuiseen uneliaa-
seen tilaan, johon nainen toivoi miehen jäävän. Ohut
pitsiverhomainen uni kuljetti miestä mukanaan. He-
roini-pölyinen mies ei jaksanut puhua enää sanaa-
kaan.

Nainen nilkutti kipeällä jalallaan rintamamiestalon
ulkoportaille polttamaan mieheltä varastamaansa tu-
pakkaa.

Mustiin tuulipuvun housuihin, valkoiseen kaulus-
paitaan ja rusehtavaan kommandopipoon pukeutu-
nut mies hiipi varovaisin askelin narisevien lankkujen

päällä. Oranssit hiukset valuivat silmille. Tony sipaisi hiukset takaisin piponsa alle.

Vanha lankkulattia vaikersi sataseitsemänkymmentäkahdeksan senttisen ihmisen hiljaisten askelten alla. Jokainen askel oli aseteltava tarkasti oikeaan kohtaan. Liki kahdeksankymmentäkiloinen hoikka ihminen pystyi etenemään miltei äänettömin askelin huoneesta toiseen.

Tony oli laittanut vaaleansiniset tiskihansikkaat käsiinsä. Hän oli kotoaan lähtiessään television rikossarjan, jossa rikolliselle oli hanskat kädessä, estämässä sormenjälkien jäämistä rikospaikalle. Tiukka kommandopipo esti hiusten putoamisen tapahtumapaikalle, jolloin poliisit eivät saaneet rikollisen dna:ta talteen. Siten rikoksen selvittäminen vaikeutui huomattavasti.

Tony oli ensimmäistä kertaa hämärissä puuhissa. Edes lapsena hän ei ollut rötöstellyt tai tehnyt sellaisia asioita, joista olisi joutunut vaikeuksiin. Hän oli elänyt puhtaan lapsuuden.

Haiseva mies makasi ruskealla samettisohvalla pelkissä kukallisissa kalsareissa. Juha Rauhalahki vael-
si fantasiamaailmassaan.

Kommandopipoisen Tonyn mieleen tulvi kuvat mummolan kukallisista ikkunaverhoista, jotka oli teh-
ty täsmälleen samanlaisesta kankaasta.

Punaiset ruusut eivät tehneet retkustakaan mie-
hestä yhtään haluttavampaa. Risuparta ei oli kasva-
nut ylipitkäksi. Kalju päälaki oli täynnä vanhoja arpia
ja isokokoisia rasvapatteja. Kurkulla näkyi pitkä vaa-
lea arpeutunut haava. Mies oli yritetty tappaa viiltä-
mällä kurkku auki. Teko oli epäonnistunut, kun poli-
sipartio oli osunut sattumalta paikalle.

Aku Ankka oli avonaisena karvaisen rintakehän
päällä. Kädet retkottivat ikivanhalla sohvalla.

Haisevan vaatepinon vieressä oli kasa mainosleh-
tiä. Kukaan ei ollut lukenut Anttilan ja tai Jyskin mai-
noksia.

Puoliksi tyhjennetty huumaruisku lojui sohvalla.

Ihminen potki isolla lenkkitossullaan lattialle jätettyjä pizzalaatikoita sivummalle.

Juha leijui kevyessä unimaisessa tilassa. Euforia oli vallannut pienen mielen. Mies ei tajunnut ihmisen läsnäoloakaan.

Kommandopipoinen Tony valmisti pienen annoksen heroiniä ja imaisi sen kuumennetusta ruokaluskasta käytettyyn huumeruiskuun. Uusi satsi sekoittui edelliseen annokseen. Hän puristi ilmat pois ruiskusta. Tony ei halunnut narkomaanin kuolevan sydämen pysähtymiseen.

Verisuonen löytäminen reikäisestä kyynärvarresta oli vaikeaa. Suoni väisti parilla pistolla. Valtimon pinta oli arpeutunut useista sadoista pistoksista, joita narkoanimies oli tehnyt mustelmaiseen kyynärvarreensa. Tony sai pistettyä injektion verisuoneen. Aine lähti heti kiertämään verenkierron mukana. Hänellä oli lyhyt hetki aikaa toimia.

Juha kuolisi hetkien kuluessa yliannostuksen aiheuttamaan sydämen pysähtymiseen.

– Mennään suihkuun. Sä haiset paskalle. Oletko ulostanut allesi? Eikö aikuinen mies osaa pyyhkiä kakkaamisen jälkeen persettä? Hyi saatana! ihminen kirosi 38-vuotiaasta huumeidenkäyttäjstä lähtevää lemua.

Tony Parker ei saanut vastausta Juhalta. Kuinka olisi voinutkaan, kun ei mies tajunnut kenenkään hääriilevän ympärillään. Heroiinin kyllästämä veri virtasi ohimosuonia pitkin pääkoppaan, jossa rumat ajatukset alkoivat muuttua paremmiksi ajatuksiksi. Päivän aikana tulleet aggressiot purkautuivat ilman turhaa raivoamista ja väkivaltaa.

Juha örisi.

Tony uskoi vahvasti miehen unen syvenevän ikaikaiseksi pimeydeksi, josta ihmisparat eivät enää heränneet. Uusi aamu jäisi Juhalta näkemättä. Eloton ruumis saisi kylmetä rauhassa kenenkään kaipaamatta haisevaa Juha Rauhalahtea.

Haparoivin askelin Tony auttoi tai pikimmiten raahasi luisevaa miesvartaloa kylpyhuoneeseen.

Kommandopipoinen Tony laski Juhan vaaleanvihreälle vessanpytylle istumaan. Hän riisui avuttoman miehen ilkosilleen. Haju kuvotti ja hän meinasi oksentaa päiväruokansa kylpyhuoneen ruskealle lattialle. Hän tahtoi Juha Rauhalahden kuoleman näyttävän itsemurhalta.

Tony valutti kylpyammeeseen ruosteen ruskeaa vettä. Ruosteisessa vedessä kylpeminen ei varmasti-kaan puhdistanut paljoakaan pinttyneen lian peittämää ihmisvartaloa. Tonysta tuntui siltä kuin mies olisi rypenyt mutalammikoissa ja lehmänlannassa saadakseen pinnalleen rusketuksen, joka ei ollut marraskuusen auringon paisteen aiheuttama. Ruskeus johtui liasta.

Kommandopipoinen Tony auttoi vielä itse liikkuvaa miestä nousemaan seisomaan. Juha istahti poikittain ammeeseen. Hymähti veden kylmyyttä, mutta tuskin tajusi sanovansa yhtään mitään. Juha luuli olevansa yksin talossaan. Tony päätteli sen miehen puheesta. Juha alkoi höpöttää yksikseen.

Veltto mies alkoi pian kuorsata ammeessa. Sinertävä punahomeen ja ruosteisen veden värjäämä kylpyamme ei ollut täynnä ääriään myöten.

Tony otti farkkujen takataskusta sivuleikkurit. Hän katkaisi vanhan silitysraudan kangaspäälysteisen johdon. Kuoriessaan punaisen virtajohdon, hän mietti rikossarjaa, josta oli saanut idean johdon katkaisemiseen. Kuparista lankaa oli paljastunut muutaman sentin verran.

Tony työnsi maadoitetun pistokkeen kylpyammeen viereiseen pistokkeeseen. Johto riitti hyvin ammeeseen asti. Hän pudotti johdon ilmasta kohti miestä. Juha hapuili vaistomaisesti heiluvaa johtoa.

Kommandopipoinen mies peruutti varmuudeksi parilla nopealla askeleella.

Vain punainen johto kosketti ammeessa röhisevän miehen rintakehää. Sinertävä valokaari valaisi ahdasta huonetta. Ihminen ehti laittamaan kädet korvilleen. Vanhanaikaisen sulakkeen räjähtäminen kuulosti haulikon laukaukselta.

Juha oli menehtynyt välittömästi sähköiskuun. Johto oli nojannut rintakehää vasten.

Tony riisui kommandopiponsa. Pipo oli hiestä märkä. Hän kävi vielä sulaketaululla laittamassa uuden sulakkeen palaneen tilalle. Sulake ei lauennut uudestaan. Johto oli siirtynyt sähköiskun ja miehen sätkimisen voimasta pois rintakehän päältä. Maadoitettu sähköjohto roikkui pistorasiasta, eikä koskenut maadoittaviin pintoihin.

Tony oli tyytyväinen. Hän oli onnistunut tappaamaan ihmisen tuurilla. Vakain käsin hän oli kuljettanut ihmisen kuoleman porteilla ja tyrkännyt sisään puoliksi avonaisesta portista.

2.

Viikko myöhemmin

Poliisipartiot lopettelivat iltavuoron tehtävienjako kello kahdeksantoista aikaan kenttäjohtajan kiittäessä kaikkia vuoroon tulleita poliiseita jaksamisesta ja aktiivisuudesta. Yleisjohtaja oli yhdessä kenttäjohtajan kanssa kertoneet aamuvuoron tapahtumista ja kerranneet alkavan torstai-illan painopisteitä, joihin tarvittiin muutamia partioita.

Raskastekoinen vanhempi konstaapeli Sami Tuomisto nousi seisomaan ja työnsi tuolinsa pöydän alle.

Virkaiältään nuorempi konstaapeli oikoi pitkää vartaloon, joka oli jämähtänyt kivuliaasti kovalla penkillä istumisesta. 28-vuotias poikamies oli lähtenyt innolla tekemään viikon ensimmäistä yövuoroa. Maanantaina olisi aikaa viettää vapaapäivää nauttien Kotkansaaren talvisesta kauneudesta.

Tuomisto oli tunnettu eränkävijä ja luontoharrastaja poliisiasemalla. Häneltä kysyttiin aina, jos tunnis-

Lapsi kaapataan Kotkassa. Myös äiti oli kadonnut. Poliisi saa tiedon kadonneesta lapsesta huolestuneelta isoäidiltä. Jonna Porvari kohtaa lapsen kaappaajan sattumalta rutiininomaisen liikenteenvalvonnan ohessa Lapsi kyydissään kaappaaja kaahaa kovavauhtisesti poliisia karkuun Anjalankoskelta. Elimäelle kaappaaja pääsee karkuun poliisilta.

Amerikkalais-suomalainen isä syyttää mielenterveysongelmaista äitiä lapsen kaappauksesta. Äidin asunnosta paljastuu huumekätkö, jonka alkuperää selvittäessä isän osuus isoon huumevyyhtiin paljastuu.

Kaikki ihmiset eivät ole sitä mitä he antavat päällepäin ymmärtää. Ei myöskään Tony Parker. Synkkä menneisyys aukeaa poliiseille pikkuhiljaa rikostutkinnan edetessä.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi